

Medens Kommissionsforlaget, for at tilveiebringe Midlerne til den Forsikkring, der tilsigtes rundet for Arbejderne, havde optaget det saakaldte Dækningsystem, hvorefter der for hvert Ulykkestilfælde strax ved første aarlige Opkrævning tilveiebringes hele den Kapital, som svarer til samtlige de Udbetalinger, der efter en Sandsynlighedsberegning ville foranlediges ved det ommeldte Ulykkestilfælde, har Regjeringens Forslag sluttet sig til det saakaldte Signingsystem, hvorefter der for hvert Aar opkræves det Beløb, som svarer til de i Aarets Løb foregaaende Udbetalinger saavel for ny indtrufne som for tidligere Ulykkestilfælde, men intet for de ved Ulykkestilfældene paadragne fremtidige Forpligtelser. Dog har Regjeringen i Overensstemmelse med den tydske Lovgivning for saa vidt modificeret Signingsystemet, som der i den første Aarrække udover Understøttelsesomkostningernes aarlige Beløb foreslaas opkrævet et Tillægsbeløb til Dannelsen af en Fond for Forsikkringsanstalten. Udvalget tror ikke at kunne nægte, at Dækningsystemet maa betragtes som det mest rationelle og som det, der i Forhold til Arbejdsgiverne bedst sikker en retfærdig Fordeling af Byrden, naar henfles til, at Arbejdsgivere, der af en eller anden Grund udgaa af Forsikringen, ved Signingsystemet slippe for Forpligtelser, som maa siges at være begrundede for dem ved Ulykkestilfældet. Men det har ikke desto mindre forekommet os, at Hensigtsmæssighedshensyn afgjørende tale for at følge den Bet, Regjeringen har fulgt. Dels føres derved en ny og hidtil ukendt Byrde paa den lempeligste Maade ind i Livet, dels kan man ikke Andet end betragte den Opfamling af Kapital, som Dækningsystemet fører til, for i og for sig uheldig. Efter det Synspunkt, hvorfra hele denne Forsikringspligt for Arbejdsgivere formentlig maa betragtes, jfr. ovenr., vil der ikke kunne indvendes Noget imod, at det tillægges saadanne Hensigtsmæssighedshensyn en betydelig Vægt. Det forekommer Udvalget, at Signingsystemet, naar det faaer den Mobilisation, som Opkrævning af Tillægsbeløb i en vis Tid indeholder, gaar en heldig Mellemvei og giver

de modslaende Betragtninger saa megen Indflydelse, som de efter Afveielse mod hinanden formentlig kunne gjøre Krav paa.

Til Afgjørelse af en Række Spørgsmaal, som Ulykkesforsikringen, ordnet efter det Princip, som Lovforslaget hviler paa, fremkalder, har den tydske Lovgivning fundet det hensigtsmæssigt at organisere en Samvirken mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Det foreliggende Lovforslag har ikke optaget denne Tanke, men henvist saadanne Spørgsmaal til Afgjørelse ved Anstaltens Bestyrer med Refers til Indenrigsministeren, se Lovforslagets §§ 3, 8, 19, jfr. ogsaa §§ 23 og 24. Det har i Udvalget været Gjenstand for Drøftelse, om der ikke var Anledning til at optage noget til den tydske Ordning svarende, idet man deri nemlig syntes at have et Middel til yderligere at fremme den heldige Sammenlutning mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som selve Anerkjendelsen af Arbejdsgiverens Forsikringspligt ogsaa har for Die. Udvalgets Flertal fandt dog, at den Organisation, man da maatte stabe, dels i sig selv vilde støde paa ikke saa faa Vanskeligheder, dels være for besværlig og kompliceret i Forhold til Op-gaven. Naar Organisationen ikke paa naturlig Maade udspringer af de givne Forhold og har en derved bestemt videre Virkefreds, vilde den formentlig hurtig tabe i Interesse og da ikke være i Stand til at opnaa det, den tilsigtede. Derimod erkjendte man for det Første, at nogle af de Spørgsmaal, som Lovforslaget henlægger til administrativ Afgjørelse, efter deres Natur ikke ubetinget burde underdrages Domstolene, og man har derfor ved §§ 3, 19 og ved §§ 23 og 24 stillet Forslag om, at Vedkommende kan forlange de der omhandlede Spørgsmaal forelagte for Domstolene. Dernæst har man ment, at der ved Afgjørelsen særlig af det Spørgsmaal, som omhandles i Lovforslagets § 8, nemlig angaaende Størrelsen af den Understøttelse, hvorpaa der i et givet Tilfælde haves Krav, burde stræbes hen til at finde en Afgjorelsesmaade, der havde større Udfigt til af den paagjældende Arbejder at anerkjendes for billig og retfærdig, end den som træffes enten af Administrationen, eller af